

رضامحقق:

ریسک پذیری سنگین و جسارت بالا در عقرب عاشق
رضامحقق تهیه کننده سینمایی است که در این چند سال بواسطه جسارتش در ساخت آثاری متفاوت و نوگرا شناخته شده است. از آثاری چون درب، شهر خاموش که در سینماهای فرانسه در حال اکران هستند تا آثاری بارویکرد سینمای خاص و هنری در ایران همچون چند میگیری گریه کنی؟، آه سرد، ممیرو... این تهیه کننده حالا سریال عقرب عاشق - اثری تخیلی در ژانر فضایی - را در شبکه نمایش خانگی دارد.

انتخاب این ژانر و کار کردن در این سبک ریسک بزرگی را می‌طلبد، با توجه به این مسئله چطور راضی شدید که تهیه‌کنندگی این سریال را بپذیرید؟

با توجه به تولیدات متعدد سریال‌ها، در ژانر و سبک‌های مشترک، تصمیم گرفتیم که یک کار جدید بسازیم و البته که رفتن به سراغ سبک تخیلی آن هم از نوع فضایی ریسک بالایی داشت و جسارت بیشتری را می‌طلبید؛ به همین خاطر است که هر کسی به این حوزه ورود نمی‌کند. وقتی که حسین سهیلی زاده این پیشنهاد را به من داد، با شناختی که از کارنامه موفق این کارگردان و باوری که به تخصص‌اش داشتم، کمی راه را برایش آسان کرد و دغدغه‌هایم کمتر شد. بزرگترین چالش ما در تولید از همان ابتدا بخش جلوه‌های ویژه و عناصر فضایی کار بود. معتقد بودم اگر این بخش برای مخاطب قابل قبول شود، اثر موفق خواهد شد، در غیر اینصورت کاملاً حالت عکس را پیدا می‌کند. در نهایت با نشست‌های متعدد و جلساتی که با تیم تخصصی جلوه‌های ویژه داشتیم - که والحق والانصاف کارشان را هم به درستی انجام دادند - به جمع بندی خوبی رسیدیم که نقطه استارت شروع کار شد. با تمام این اوصاف باز هم برایمان ورود به این عرصه پر ریسک بود، خصوصاً اینکه عقرب عاشق اثری دراماتیک و جدی است و هر کم و کاستی‌ای می‌توانست آن را به مرز کم‌دی بکشاند. اما به واسطه اعتمادی که به کارگردان و گروه جلوه‌های ویژه داشتیم، می‌دانستیم که قطعاً این سریال اثر خوبی خواهد شد.

در روند ساخت اثر بزرگترین چالش تان چه بود؟

بخش فنی در ارائه عناصر فضایی کار و دکورهای سنگین! صادقانه اجرای برخی دکورها و ساخت ماکت‌ها ۱۶ ماه ۷ ماه برده است تا از آن کانسپت اولیه به مرحله اجرا و نمایش برسند. سکانس اولیه این سریال نتیجه یکسال زحمت دوستان در گروه جلوه‌های ویژه است؛ سکانسی که از نظر بعضی‌ها از یک گروه ایرانی کاملاً بعید بود و این احساس را بوجود آورده بود که این صحنه کپی از یک فیلم هالیوودی است و کار ایرانی‌ها نیست!

ساخت سریال عقرب عاشق از مرحله نگارش تا تولید نهایی چقدر زمان برده است؟

سریال عقرب عاشق در ابتدا یک طرح ۴ صفحه‌ای به پیشنهاد حسین سهیلی زاده بود، که در ادامه با جلسات مختلفی که شامل دغدغه‌های ما برای ساخت اثر بود، تمامی جوانب کار از نظر درام پردازی و جلوه‌های بصری و... سنجیده و با رسم قراردادی نگارش فیلمنامه و... شروع شد. تعامل نویسندگان، کارگردان و تهیه‌کننده در راستای ساخت اثر در طول نگارش و ساخت اثر کاملاً برقرار بود و در این میان وجود سهیلی زاده کار را برای همه آسان‌تر کرده بود. از آبان ماه سال ۱۳۹۹ کار به طور جدی شروع شد. در تیرماه ۱۴۰۰ وارد مرحله پیش تولید شدیم، ۸ ماه تولید سنگین داشتیم و حدود یکسال و نیم مراحل پس تولید کار بود. تا اینکه در همین اواخر توانستیم سریال عقرب عاشق را در یک فصل ۲۰ قسمتی به اتمام برسانیم. به صورت جمع بندی حدوداً دوسال و نیم ساخت این سریال زمان برده است.

ارز یابی تان از روند پخش و باز خورد مخاطبان سریال تا به امروز چه بوده است؟

معتقدم سریالی به رسالت نهایی خود رسیده است که مبلغ آن مردم باشند سریال باید به صورت دهان به دهان چرخیدن از طریق مخاطب شناسانده شود. این امر تنها با ایجاد کردن تاثیر عمیق بر مخاطب شدنی است. با این وصف با اینکه کامنت‌های خوبی از مخاطبان تا به امروز دریافت کردم، اما از نظر من هنوز آن اتفاقی که من منتظرش هستم نیفتاده است و قطعاً این اتفاق از قسمت ۶ به بعد خواهد افتاد. طوری که مخاطب عام و خاص با اثر همراه خواهند شد. شگفتی‌هایی غیر منتظره‌ای در عقرب عاشق انتظار مخاطب را می‌کشد که از قسمت ۶ به بعد شاهد آن خواهیم بود.

برای اخذ مجوز سریال عقرب عاشق با مشکلی روبرو نشدید؟

از همان ابتدا فیلمنامه را به صورت قسمت به قسمت به ساترا ارائه می‌دادیم، بررسی‌ها انجام می‌شد و اگر نظری بود در همان موقع با گفتگو و تعامل حل می‌کردیم. خدا را شکر در تمام طول این مدت هیچ گونه ممیزی و اصلاحی در درام پردازی و خط قصه نداشتیم.

واما صحبت پایانی:

عقرب عاشق اثر بسیار سنگین با ریسک پذیری بالایی بود. از تیم جلوه‌های ویژه سیاسی‌گزارم و زحمات زیادی را که این گروه متحمل شدند از یاد نمی‌برم و ایمان دارم اگر لطف خدا نبود هیچ کدام یک‌از اینها میسر نمی‌شد. امیدوارم این سریال که حاصل دو سال و نیم تلاش همه بچه‌های گروه است توسط مخاطب دیده و پسندیده شود این مسئله خستگی ما را در می‌کند. از خداوند ممنونم که همت داد تا این باری را که بر دوش من بود به سلامت به مقصد برسانم. من این سریال را یک شروع جدید در سینما و صنعت سریال سازی ایران می‌دانم؛ شروعی که با عقرب عاشق اتفاق افتاد. نقدها گاهی بی‌انصافانه هستند چرا که سریال را مقایسه می‌کنند با سریال‌های که در هالیوود با ۳۰۰ میلیون دلار ساخته شده است! معتقدم که برای موفق شدن باید خودمان را با خودمان مقایسه کنیم. در این صورت است که متوجه می‌شویم که این موفقیت‌ها جای شگفتی دارد و بچه‌های ما گل کاشته‌اند. آنها کاری کرده‌اند که تا بحال مثال آن در ایران دیده نشده است.

محمدرضا فروتن:

برای سیاره شگفت‌انگیز زمین نگرانم

از ویژگی‌های خاص نقش خود در سریال عقرب عاشق بگوئید و اینکه با توجه به متفاوت بودن نقش برای ایفای آن با چه چالش‌های مواجه بودید؟

نقش متفاوت و جذابی برایم بود. در نوجوانی با کتابهای اریک ون دانیکن آشنا شدم و دیدگاه این نویسنده برایم جذاب و جاری در من بود، وقتی قرار شد در نقش یک فضایی بازی کنم؛ سعی کردم نگاه خود را با توجه به پتانسیل نقش و فضا به کلیت نقش اضافه کنم؛ طوری که نگرانی‌ام برای زمین و مراقبت از این سیاره شگفت‌انگیز دیده شود! امروز پخش این کار همزمان شده با اخباری جدی و مستنداتی جدی‌تر در باره فزاینده‌ی‌ها که این مسئله نشان از اهمیت این موضوع در طرح امور هنری و فرهنگی است.

سریال عقرب عاشق را با توجه به نوگرایی‌ای که در سبک و ژانر دارد، چطور ارزیابی کرده‌اید؟

پرداخت به این موضوعات جسارت زیادی را می‌طلبد و با توجه به امکانات و تکنولوژی سینمای ما شاید کاری بسیار دشوار! به هر جهت بخشی از کار به فرم مربوط است و بخشی هم به محتوا، برای من بخش مهم کار پرورش تفکر انتزاعی و قدرت تخیل در مخاطب هست.

در سابقه و کارنامه بازیگری درخشانی که تا بحال داشتید، بازی در کدام فیلم برایتان ماندگارتر است؟

بسیاری از کارها را دوست داشتم و خوشحالم که فرصت حضور در آن‌ها را یافته‌ام

حامد افضلی:

ممیزی؛ قانون یا سلیقه؟

حامد افضلی، فیلمنامه نویس است و پیش از نوشتن سریال عقرب عاشق سریال‌های چون؛ ملکه گدایان، از یادها رفته، زاویه هفتم، یک لحظه در تیر، فیلم داستان ما قصه تو، فیلم سمفونی نهم، را در پرونده کاری خود دارد.

از ایده اولیه سریال عقرب عاشق بگوئید؟

ایده کلی سریال بر این مبنای بود که شخصی از فضا به زمین می‌آید و در زمین قصد از دواج با دختری را دارد. ایده این فیلم از آقای سهیلی زاده بود و همین موضوع با پرداخت بیشتر به فیلمنامه نهایی بدل شد. در ابتدا از وارد شدن به این حیطة واهمه داشتیم، اما وقتی دیدیم که کارگردان در تصمیم خود مصمم است، به این نتیجه رسیدیم که با تلاش هر چه بیشتر با امین محمودی در یک کار گروهی فیلمنامه را به نگارش در بیاوریم. فیلمنامه‌ای که هم برای کارگردان و هم برای مخاطب جذاب باشد.

در طول روند نگارش سریال با ممیزی و یا دخالت در شکل دهی کلیت درام مواجه نبودید؟

مگر می‌شود بدون در نظر گرفتن ممیزی‌ها کار کرد! در هر ژانر و

سبکی هم که کار کنیم باز هم با ممیزی‌های خاصی روبرو هستیم و از نظر من دیگر این مسئله یک روال طبیعی است. البته ما در طول نگارش و اخذ مجوز از ساترا به هیچ مشکل جدی‌ای بر نخوردیم و تنها مسئله این بود که در طول کار سه‌الی چهار باز اعضای شورای ساترا تغییر کردند و با گروه‌های مختلفی نشست داشتیم. اما باز هم در تمام این مدت به هیچ‌گه کوری بر نخوردیم و همه چیز برایمان راحت بود و مواردی کوچک و جزئی طرح می‌شد که قابل رفع و اصلاح بود. البته این مسئله راحتی کار بیشتر به این خاطر است که ما سال‌های زیادی است با تلویزیون و ساترا کار می‌کنیم و کاملاً می‌دانیم که از همان ابتدا باید فیلمنامه را چطور بنویسیم که به مشکل بر نخورد و اکثراً در همان مرحله نوشتن اولیه خودمان ممیزی‌های را اعمال می‌کنیم.

یعنی قوانینی برای نگارش اثر برای تلویزیون و نمایش خانگی هست؛ که شما به آن آشنا هستید؟

اصلاً قوانینی وجود ندارد که ما مدعی باشیم آنها را می‌شناسیم! به طور کلی ممیزی در ایران قانون ندارد و کتابی هم نیست که قوانین ممیزی در آن شرح داده شده باشد. بیشتر یک سری سلیق است که ما در طی مدتی که با سازمان‌ها کار می‌کنیم آنها را می‌شناسیم.

نگارش سریال عقرب عاشق برای حامد افضلی چه تجربه ویژه‌ای را رقم زده است؟

این اثر کاملاً یک اثر متفاوت بود. به همین خاطر تمام تلاش ما بر این بود که این مختصات متفاوت بودن را در شکل کلی کار حفظ کنیم، هر چند که دست آخر صادقانه، منتقدان شرایطی را پیش آورده‌اند که ما از رویکرد نوگرایی و متفاوت بودن توبه کنیم. متأسفانه دست‌اندرکاران فیلم در ایران هیچ امتیاز مثبتی برای کارهای جدید و متفاوت قائل نیستند و بیشتر دوست دارند همان روش‌های پیشین و گذشته را در فیلم ببینند. قصه‌هایی که عمدتاً یک نفر عاشق یک نفر دیگر می‌شود و یک نفر دیگر هم نمی‌گذارد، متأسفانه همه همین را می‌خواهند یک عاشقانه تکراری! در فیلم سینمایی سمفونی نهم هم کاری متفاوت ارائه داده بودیم که با همین نگاه نقد شد. اما در تجربه سریال عاشق خوشبختانه مردم و مخاطب داستان و رویکرد سریال را دوست داشتند و تا بحال برایشان جذاب بوده است و جالب است که با اینکه مردم دوست دارند اما پلتفرم‌ها و اکثر تهیه‌کنندگان سینمایی به دنبال همان کارهای تکراری و نخ نما هستند.

امین محمودی:

همه چیز به نوشتن ختم نمی‌شود

امین محمودی فیلمنامه نویس است و پیش از نگارش سریال عقرب عاشق، در سریال‌های چون هست و نیست، پریا، مرز خوشبختی و آوای باران، مانکن، آخرین بازی، ملکه‌گدایان و فیلم سینمایی زبونه به عنوان بازیگر، دستیار کارگردان و نویسنده حضور داشته است.

پروسه فیلمنامه نویسی سریال عقرب عاشق چقدر طول کشید؟

از زمانی که ایده توسط آقای سهیلی زاده مطرح شد، در حدود ۶ ماه نگارش فیلمنامه انجام شد.

برای فیلمنامه نویسی از چه الگویی استفاده کرده‌اید؟

روی الگوی خاصی متمرکز نبودیم. بیشتر ژانر و سبک اثر برایمان مهم بود. اینکه شخصیت پردازی‌ها مطابق با ژانر طراحی شوند و همچنین دغدغه تزییق ملودرام را در فضا و گرافیک اثر داشتیم. بهر حال نگرانی‌های زیادی بود؛ چرا که عقرب عاشق نخستین اثری است که مخاطب را به جهانی فضایی با رویکرد جدی و ملودرام می‌برد. چیزی که مخاطب با درجه‌های خیلی بالاتر و بهتر آن را در سینمای هالیوود مواجه شده و همین باعث می‌شد که توقع و انتظار آن از اثر بالا برود.

بیشترین چالشی که در زمان نگارش اثر داشتید، چه بود؟

بیشتر نگرانی‌ها بر این موضوع بود که ما حاصل کار با چه خروجی‌ایی خواهد بود! متأسفانه اگر به قضیه نگاه کنیم متوجه می‌شویم که پیش بینی از ما حاصل اثر حتی از دست کارگردان هم خارج بود، چرا که در ایران، مابه‌ازایی از این ژانر در قالب جدی و ملودرام تولید نشده است. بزرگترین نگرانی ما هم همین بود؛ یعنی اینکه وقتی می‌نویسیم فرود سفینه بر روی زمین، بچه‌های گروه جلوه‌های ویژه چطور آن را اجرایی خواهند کرد! همین‌طور صحنه‌هایی چون پرواز، شلیک شدن در فضا و... همه اینها در زمان نگارش برای ما سوالی چالش برانگیز بود و دغدغه داشتیم که آیا چیزهایی که می‌نویسیم در می‌آید؟ در واقع برای ما همه چیز به نوشتن ختم نمی‌شود.